

forslag til Lovforslaget: det ønsker i Realiteten at føre det tilbage til Folketingets tidligere Affattelse samt endvidere at tidsbegrænse Loven, saa at den skal revideres samtidig med, at Loven om Præsternes Lønningsforhold af 14. Marts 1913 revideres. Der er to Mindretal i Udvalget, men jeg skal ikke komme ind paa at omtale dem, forinden jeg har hørt deres Udredning. Venstres 4 Medlemmer stiller ligesom sidst deres principale Forslag, og et andet Mindretal, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), anbefaler at følge Landstingets Affattelse. Jeg anbefaler at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Brorsen: Det er ikke noget særlig stort Lovforslag, der her ligger for, men paa den anden Side har Uenigheden været betydelig. Ikke alene her i Folketinget, men ogsaa i Landstinget var der delte Meninger om, hvorledes Lovforslaget skulde affattes. Paa et Mindretals Vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ud paa at give Lovforslaget en Tekst i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, som det samme Mindretal stillede, da Sagen sidst var til Behandling her. Det er, som sagt, ikke nogen betydelig Sag, vi behandler, men det er alligevel værd at overveje — ogsaa for dem, der hidtil har givet Ministeren deres Tilslutning —, om den Vej, Ministeren anbefaler, er den rigtige. Det forekommer i alt Fald mig, og det har været det væsentlige Synspunkt for mig, at vi i høj Grad maa være paa vor Post, hvor der er Tale om at oprette nye og ret betydelige Embeder, og det er det, der er Tale om ved dette Lovforslag. Derfor er der Grund til at overveje, om det foreliggende Spørgsmaal ikke kan løses paa en mere praktisk Maade end foreslaaet, samtidig med at man alligevel faar noget mere Tilsyn med Præstegaardsbygningerne, end man hidtil har haft her i Landet.

Vi mener, at vort Forslag er tilfredsstillende, idet man ifølge dette i hvert Stift faar en bygningskyndig autoriseret, som skal være Raadgiver for Kirkeministeriet, Stiftsøvrigheden og Provstesyndet med Hensyn til Spørgsmaalet om Præstegaardsbygningerne i Stiftet. I den Henseende er der altsaa ikke nogen betydelig Forskel paa Ministerens Lovforslag og vort Forslag, vi vil kun ikke være med til, at der oprettes 7 nye, ret betydelige Embeder, vi mener, man kan nøjes med i hvert Stift at autorisere en saadan bygningskyndig,

dig, som kan tilkaldes, og som naturligvis særlig maa være til Stede, hvor der er Tale om større Restaureringsarbejder ved Præstegaardsbygninger eller om Opførelse af helt nye Præstegaarde.

Vi maa, som sagt, være kommet til det Tidspunkt, da vi her i Rigsdagen er paa vor Post overfor Ansættelse af overflødige Embedsmænd. Vi kan ikke alle blive Embedsmænd, og jeg synes, vi gentagne Gange har set, at vi har faaet Institutioner, der til at begynde med ikke har kostet Staten meget, men som er vokset overvældende i Tidens Løb. Der er for mig ikke Tvivl om, at der her kan vokse en betydelig Institution op som Følge af den højtærede Ministers Lovforslag. Undersøger man, hvad det Udvalg, der har været nedsat af Ministeren, og som har behandlet Spørgsmaalet, skriver i sin Betænkning, vil man se, at det allerede i Udvalget har været under Overvejelse ikke alene at antætte disse 7 nye Embedsmænd, som skal have en Lønning af 4,000—5,000 Kr. alt i alt, men ogsaa samtidig at ansætte nye Assistentter. Der staar nemlig i Udvalgets Betænkning de ret betegnende Ord, at „indtil videre“ vil man nøjes med de 7 Konsulenter, der her stilles Forslag om. Af Erfaring ved vi, hvorledes det gaar: Naar vi kommer nogle Aar frem i Tiden, er der den største Sandsynlighed for, at der bliver stillet Forslag om yderligere Hjælp til disse Konsulenter, saa at Institutionen paa den Maade vokser betydeligt.

Mindretallet har den Opfattelse, at vi har tilstrækkelig Kendskab til de Ting, hvorom der her er Tale, til, at vi kan nøjes med en Ordning af den Beskaffenhed, som vi stiller Forslag om. De foreslaaede Embeder bliver ret betydelige, der er ikke Tvivl om, at de vil komme op paa 4,000—5,000 Kr. Det er jo Meningen, at de vedkommende skal lønnes med 2,400 Kr. om Aaret, dernæst skal de have en Kontorholdsgodtgørelse af 500 Kr., og dermed er man oppe paa omtrent 3,000 Kr. De skal saa foretage en Beskrivelse og skaffe Tegninger til Veje over de forskellige Præstegaarde i Stiftet, og formentlig skal de have omtrent 30 Kr. pr. Præstegaard; naar de dertil skal have Rejsegodtgørelse, vil man utvivlsomt komme op paa 4,000—5,000 Kr., en ikke helt ubetydelig Sum.

Vi mener, det kan være nødvendigt, at der haves saadanne Raadgivere, som vi stiller Forslag om, og at det i særlig Grad kan have sin Betydning, hvor der er Tale om Aflevering af Præstegaarde, altsaa